

ÁLMATIAN ÖSSZEKÖTTETÉSEK EGY TULTAPLÁIT KISÉRLETBEN

Hallotta, hogy apjáék új házat építettek. Alaposan lezuhanyozott, megborotválkozott, bekölnizte az arcát és megfésülködött. Fogat mosott és krémeket kent szét a bőrén. Fehér nadrágjához kék zakót vett fel. Becsukta az ablakokat, majd az ajtót is. A lépcsőházban vigyázott, nehogy hozzáérjen a ragacsos, foltos vaskorláthoz, vagy a málló vakolathoz.

Az utcán erős széljárást tapasztalt, tenyérnyi vakolatkockák durrantak a járdán. A járókelők okosan félreugráltak, de lepedőnyi homlokzatok zuhantak az aszfaltra, jóval nehezebbé vált a közlekedés. Sikerült mégis megóvnia ruhája tisztaságát, bár az utcát valósággal eltorlaszolta az anyag.

Fölszállt az autóbuszpályaudvarhoz közlekedő villamosra, amelyen reggelenként találkozik a 97 kg-os férfival. Azt játsszák, hogy a lába elé köp, ő nyugtalanul ránéz, gyorsan rálép a köpésre, ismét köp, ő ráugrik, stb.

Most érkezik, viharos szél mögötte, csikkek, papírt, homokot terít el a kocsiban. Nyitott, érdeklődő szemekbe hull a homok. Egy ismerőseivel milliókról beszélnek. Hogy lehet milliókat szerezni.

A pályaudvaron kb. fél óráig várakozott állva, a padokon vastagon ült a por. A autóbuszban elaludt, mert nem látott ki az üvegen. Azt álmodta, hogy töltésen fut, egy mező szélén.

Sár van a zöld fű alatt, mintha lovak laza bőrére csúszna a láb. Mégis gyorsan fut, a friss levegő áramlik két füle közt, áthúz arcán a levegő. Majd hanyattfekve nézi az eget, a föld nekiiramodik, a kék táblákat bezúva körbezuhan a sineken.

Fölébredt, aztán leszállt a téren, ahol szüleinek új háza állt. Apja várta a megállóban, üdvözölték egymást, beszélgetve indultak a ház felé. Apja megmutatta a házat, a férfi pedig értetlenül bámolt.

A többemeletesnyi házban semmilyen ablak, csak egy közönséges ajtó. Az egyenetlen, téglaszinű falat máris számtalan repedés csufította el.

- Hogyhogy mi ez?

- Hát ez az istálló.

- Ez istálló? Csak a tervezés tizezrekbe került! Megmozgat-tuk mindent! És a berendezés! Gyere csak, nézd meg!

Bementek. Éles, bántó neonfény világított. Néhány lépést tett, aztán megdöbenten állt meg - egyetlen hatalmas helyiség a ház, alul sárga kőlapokkal, felül kupolával. Középen a terem elülső harmadáig, aránytalanul vékony oszlopok sorakoztak. Elöl egy hatalmas, idomtalan tükrösszekrény emelkedik egész a mennyezetig. Minden falat papir borít, a papíron ríktó színekkel festett ajtók, ablakok, cirádák, oszlopok, virágok.

A kupolán államférfiak portréi, fekete-fehérben, elnagyoltan, mint a mozik festett plakátai. A tükrösszekrényen gyertyák égnek.

- Mégse istálló: parlamentáris áltemplom.

Apja büszkén kihuzta magát, mosolygott.

- Avagy: papírmásé ünnepi bili. - visszhangzottak a falak.

- Erre költöttétek a pénzeteket? - visszhangzottak a falak.

Kivörösödve ordított a sápadt, ellenséges arcú emberek gyűrűjében. A neon dühösen szikrázott, a fáradtság árcai kimélyültek. Olcsó ékszereik lángoltak.

Sokárnyékú fejüket ingatták, vadhússzínű, repedezett kezüket kidugták a szövetburkaikból a fényre.

A vadhúskezek aranygyűrűi izzó röppályákat irtak le, cikk-cakkokat, félköröket, spirálokat. Szövetek súrlódtak izgatottan, hogy kigyulladnának végre. Zörgő és sivitó hangok torlódtak a neokupolában. Lakkozott cipők vagdalták a teret. Az ajtó felé lökdösték, látta, hogy semmit sem tehet.

De legalább: jól bevágta az ajtót maga mögött.

Elindult vaktában egy kis utcán a ház mellett. Az út meredeken emelkedett, lassan eltűnedezték a házak. Fentről világosan látta, hogy a házak is, a templom is egy óriási szemétdombra épültek.

Kanyargós ösvény vezetett le a másik oldalon. Némán lépkedett a fölfordított, üres autókarosszériák között, és ügyelt jól a ruhájára. A rozsda nagyon feltűnő a fehér anyagon.

Behorpasztott mosógépek és földdel megtelt gyermekkocsik következtek. A lábasok alatt meztelencsigák dolgoztak.

Aztán rádióalkatrészek finom törmeléke néhány öntöttvas tengellyel és fogaskerékkel. A szél- és naptevékenységek következtében vörös vaspor töltötte meg a levegőt.

Az ösvény irdatlan óra-halomhoz ért. Árórák, ébresztőórák, faliórák, zenélő órák, stb. A halom egy bemélyedésében fiatal nő ült kék munkaruhában, előtte pénztárgép, arcédulák:

ISOSTASIA - 1880. magyar.

Ára: népviseleti ing / himzett /

BAJOR ZENÉLŐ ÓRA - 1930-as évek. bajor.

Ára: üvegszem / barna /, vagy müláb / csizmával /

SOIRÉE ROUGE - új.

Ára: 2-3 méter bőrszija / erős /

Látott néhány egészen tetszetős órát, s az áruk is méltányosnak tűnt. Odalépett.

- Jó napot!

- Jó napot! Mit parancsol?

- Még nem tudom pontosan. De ezek a kakukkos órák jól néznek ki.

- Valóban, ezek a legjobb óráink, örülök, hogy észrevette.

Talán szakmabeli?

- Ó, nem egészen. De láttam már néhány órát utazásaim során. Legfontosabb az esztétikai intuición.

- Igen, igen, egyetérték. Mit érnek a próbálkozások, okfejtések, anyaggyűjtések, ha hiányzik az intuición!

- A hirtelen megvilágosodást nem lehet tanítani, hiába...

- Persze, azért szükségesek a tapasztalatok, de csak akkor, ha dinamikusán, oldottan épülnek be.

- Természetesen. Így valósággal irányítható a lappangási szakasz.

- Ez az, így érzem én is: visszatartani minél tovább az ítéleteket!

- Végtelenül örülök, hogy egyetért velem. Nem is gondoltam volna, hogy ócskavastelepen találkozom ilyen kiváló vitapartnerrel!

- ...! Amint látja, itt is találkozhat!

- Bocsánat! Bizonyára megsértettem. De a meglepetéstől... Bizonyára megérti. Elnézést. Nem a foglalkozását akartam minősíteni.

- Ártem.

-Őn bizonyára tanult ember mégis itt dolgozik. Megkérdezhetem, hogy miért választotta ezt a szakmát?

-Filozófia-történelem szakon végeztem. Ahogy megkaptam a diplomát, azonnal idejöttem. Nem vagyok egyedül, több barátom dolgozik itt, a telep más részein. Mi nem vagyunk impotensek. Ismerjük és átéljük, ami történik. Nem fogunk meglepődni.

- Hm.

- Nem vásárolt valamit?

- Nem, köszönöm, talán legközelebb, köszönöm.

- Visszontlátásra, seggfej!

- Visszontlátásra, hölgyem!

A nő felhúzta térdéig a munkásnadrágot, s izmos lábszárát nyomogatta, maszirozta. Továbbcsietett az ösvényen.

Véget ért a fémhulladékok telepe, a kihasznált földet tojás-héj, beszáradt térszta, papír, rothadó hús, csont, műanyag, üveg, vatta borította el.

Egy falut látott meg a domb alján, oda igyekezett az ösvényen.

A legelső háznál nyitott kapukat talált, illetve nem talált semmiféle kaput. Az udvaron két sáros és csimbókos kutya ugatott, de nem mertek közelebb menni, tudták, hogy soványak és gyengék. Bemegy és azonnal megérti, hol van.

A házat bádogból, fából, műanyagból toldották össze: szerszámokkamra, istálló, konyha és ól keveréke az előtér, ahol három férfi ül. Nem vették észre rögtön. Az egyik nekitámasztotta hátát a sufni falának, vastag baja, mint hernyó, lógott cigarettáján kétoldalt. Meztelen lába előtt kiszáradt ürülék, néha beleköp / nem érzi a kép ragacsos-tipikus, valószínűtlen romantikáját/. A másik a szakállába eregeti a füstöt, vakarózik és nyikorgatja a lábát a feneke alatt. A harmadik cigarettezik, semmilyen tulajdonsága nincs, csak ennyi, hogy barna a mocsoktól, mint a másik kettő.

S z é t á r a d

e z a

s z e s z

a z u n d o r

f i n o m

Beszélgetnek.

- Aggy még egy cigit!

- Szart! Alig van.

- Egy bűdös bagóra sincs pénzem.

- Mér, én talán veszem?

A r r a

g o n d o l

m i l e n n e

h a

d o l g o z n á n a k.

De túl közel ment. Eszreveszik.

Tudja, hogy el kellene futnia, de mozdulni sem bír, annyira gyűlölik. A bajszos szólal meg:

- Mi a szart bámulsz?

- Jó napot! Erre jártam, gondoltam, benézek, megkérdem, merre van a buszmegálló, gondoltam, talán meg tudják mondani.

- Szart. Láttam, hogy vigyorgtál az előbb.

- Én? Ugyan, miért vigyorgtam volna? De tényleg.

- Nem látod? Tudod, honnan jött ez!?

- Tudom hát. Idetolja a pofáját, báméskodik, baszni akar.

- Teljesen félreértettek. Én csak azt szerettem volna megkérdeni, merre van a buszmegálló.

- A jó kurva anyádba van!

- Kell valami?

Egyre közelebb megy.

f e l é l é n k i t

a f é l e l e m.

Igen. Felnyitjuk a sebet, gumikesztyűt húzunk, tapogatunk és turkálunk bennük, gumikesztyűt húzunk és kezét fogunk velük, vagy inkább integetünk, gumikesztyűt húzunk és sterilizáljuk őket, gumikesztyűt húzunk és megdugjuk a lányait, gumikesztyűt húzunk és tetvetlenítünk és óva intünk.

- Te szaradék!

A bajszos előveszi a bicskát. Allnak mind a hárman. A másik kettő is benyúl a késért, a harmadiké a legnagyobb: vadásztőr.

- Előbb heréljük ki, lesz mit enni vacsorára!

Most döbben rá, milyen sötét a bőrük. Elindulnak feléje, a szakállas balról, a vadásztőrös jobbról, a bajszos szemből.

V é g r e

k i á l l

a g ö r c s

a z i z m a i b ó l.

A szakállas a legöregebb és leggyengébb, vagyis balra kell kitörni, az ösvény felé, ugrás, rugás, felreverní a kezét, futás, futás.

A másik kettő persze utána, de a bajszos mezitláb fut, az ösvényen pedig sok a kő. Le is marad. A vadásztörös igen szivós, nem ordít, mint a bajszos: fut.

É s m i l l y e n

jól.

Közelednek. A régi terméskőhidhoz érnek. Látja, hogy a mellvéd kövei kilazultak. Egy kiálló követ elkap, a futás lendületével kirántja, a rántás lendületével megfordul, a fordulás lendületével hozzávágja a vadásztöröshöz.

Talált. Ennyi az egész. Odamegy és fejberugja, nehogy fölkeljen. Kész.

M é g

e l é r i

a z u t o l s ó

b u s z t.

Ezt az éjszakát igen kellemesen töltötte el.

A buszról lesegített egy negyven év körüli hölgyet, és huszéves lányát is pártfogásába vette, felkapta csomagjaikat. Így ismerkedett meg az idősödő színésznővel és kedves lányával. A lány rövid kék szoknyája csak alsóneműjét takarta el, hosszú, izmos combjait szabadon hagyta. A színésznő arcbőre már ráncosodott, de csipője, melle még lányára emlékeztetett. A hölgyek természetesen meghívták vacsorára a vonzó, elegáns férfit, aki oly önzetlen, férfias segítőkészségről tett tanúbizonyságot. Jóízűen fogyasztották el a bőséges vacsorát, majd vörösborral ünnepelték meg a találkozást, a kellemes estét. Mivel igen későre járt, a hölgyek megkérték új ismerőseiket, hogy töltsen náluk az éjszakát, ne keressen éjnek idején szállást. A fiatalember szívesen elfogadta a meghívást. Mivel igen kifárasztotta az utazás, megkérte a hölgyeket, hogy vetkőztessék le és fektessék ágyba.

A hölgyek szívesen teljesítették a kérést, sőt maguk is levetkőztek és ágyba feküdtek.

Mivel igen gazdag életben volt része az idősödő színésznőnek, a férfi megkérte, hogy izgassa fel.

A hölgy szívesen teljesítette a kérést, előbb kezével, majd a szájával ingerelte a férfi nemiszervét.

Mivel a lány is kiakarta venni részét a játékból, a férfi megkérte az idősödő hölgyet, hogy adja át helyét lányának. A hölgy teljesítette a kérést, fenntartva jogait az éjszaka későbbi időpontjára.

NAGY IMRE

Mivel már igen türelmetlen volt a fiatal hölgy, megkérte a férfit, hogy azonnal helyezze nemiszervét az ő nemiszervébe. A férfi szívesen teljesítette a rajta lovaglólásban elhelyezkedő hölgy kérését.

Mivel az éjszaka folyamán az idősödő hölgy is kielégítést nyert, a hölgyek reggel a tejeskávé mellett megkérték a búcsuzkodó, vonzó, elegáns fiatalembert, hogy ha a környékön jár, feltétlenül látogassa meg őket - ugymond - egy kellemes vacsora erejéig.

Kint mélyet lélegzett a zöldszagú levegőből, érezte, hogy zuhog a vér a bőre alatt és hozzásimul a ruhája.

Az első osztályra váltott jegyet.

H a d d	l á s s u k
m i l y e n	a z a z
e l s ő	o s z t á l y!

A széles, kárpitozott ülések! a fehér huzat a fejtámaszon!
a tisztaság!

+ k é n y e l e m	+ g y o r s a s á g!
-------------------	----------------------

A 2-on ragad a padló a bortól, narancslétől, morzsától, az ablakokat szürkésfeketére foncsorozta a por és a füst, hullafoltos mezőket mutatnak, higanyegyet, juniusból is. És átható bűz - mi a bűdös? megszagolja a kezét: bűdös, de másképp - megszagolja ingjét a karján: bűdös, de jellegtelen, megszagolja a hónalját: bűdös, de barátságos - mi a bűdös?

Belépett egy üres fülkébe és behúzta az ajtót. A padló ragad, a kárpit kopott, a huzat két széle szürkésbarna.

K e l l e m e t l e n	i g a z á n . . .
-----------------------	-------------------

Egyedül a széles ülés kárpótolta valamelyest. Bosszúból elővett egy könyvet. Olvasni akarta a legjobb könyvjelzőjét, amit egy padban talált, éveken ezelőtt.

Spirálfüzetből kitépett, vonalas lap, fölül alig olvasható idegen név, az összes betűvariációt beleszámítva kb. ilyesmi:

"Bonuntleum Khán: első tancsoport"

A név alatt a cím: "Sámánizmus"

Aztán egy izgatott kérdés: "Ahogyan lesz a sámán?"

Itt félbeszakították. Egy úr és neje beköltöztek a fülkébe.

Az urnak zsiros, vörös arca, duzzadt, a rosacea első jeleit mutató orra, kockás öltönye, sárga ingje, barna nyakkendője, csillogó cipője és nagy hasa van. Nejének kisebb a hasa, viszont szemüveget hord, harisnyát, valamint féltényérnyi ezüst melltűt, ismeretlen, homályos gömbökkel.

Az ur neje aggódott, hogy vajon érvényes-e menetjegyük az egész utvonatra. Az ur azt válaszolta, hogy még meg sem nézte, na adja csak oda a jegyet, majd megnézi, a neje elővette táskájából a tárcáját, a tárcából egy műanyag tasakot, a tasakból jegyeket húzott ki, amint az ur elővette a szemüvegét, megtörölte, felhelyezte duzzadt orrára s fennhangon felolvasott bizonyos számokat, majd köhintett és azt mondta nejének, hogy biztosan, reméli, majd megkérdezi a kalauzt a biztonság kedvéért és visszaadta a jegyeket, neje pedig elővette táskájából a tárcáját, a tárcából egy műanyag tasakot húzott ki, a jegyeket a tasakba, a tasakot a tárcába, a tárcát a táskába helyezte vissza.

Éppen csak annyi ideje maradt, hogy: "A létráról ledobtak fiut vagy nőt, utána lesz a sámán."

Ujabb utas érkezett, többszínű műszálas kosztümben, lila mellényben, sárga sállal, vastag puderréteg alatt harmonikaszerű ráncokat gyűjtögetve, elnézést kérve, leülve, hamarosan társalogva az utazásról, a dohányzásról, majd az életről.

A dohányzó hölgy elmondta, hogy már több ízben megpróbált felhagyni e káros szenvedéllyel, ami pénzbe is kerül, sok pénzbe, az ő orvosa mondta neki, hogy Gizikém, felírok neked tablettát, de ő azt nem, még csak az hiányozna, ő semmilyen tablettát nem szed, már évek óta, még egy kalmópirint se, de mint kiderült, az úr neje sem szed tablettát, nagyon jól megvan anélkül is, a dohányzó hölgy viszont valósággal undorodik a cigarettától, de szivja, nem bírja ki nélküle, dehát akkor miért, kérdezte az úr neje, nem tudom, felelte a dohányzó hölgy, és sokat sziv, hangzott a kérdés, mire, á dehogy csak lo-et, 15-öt, mikor hogy, hangzott a felelet, az ur pedig

kijelentette, hogy ő aztán soha nem szívott, és szétrakta a lábait, kigombolta a zakóját.

A másodpercnyi szünetet kihasználva: "A sámáni világképe az, hogy a sámánizmus nem vallás, hanem hitszerű."

De a dohányzó hölgy már át is tért a következő izgalmas kérdésre, és elmondta, hogy nehezen tud alkalmazkodni, sőt nem is tud, sőt nem is akar, úgy általában, de egyébként is, már 10 éve egyedül él, a férje talán meghalt, kérdezték, igen, már 10 éve, hogy eltémette, először nagyon nehéz volt neki egyedül, de aztán megszokta, most már olyan jól elvan egyedül, hogy nem is birná ki mással, az ur szerint azonban társat kellene találnia, még nem késő, csak könnyebb úgy, de a dohányzó hölgy fenntartotta álláspontját, mert igen megszokta már helyzetét, az ur pedig megjegyezte kedélyesen, hogy az ember mindent meg tud szokni, még az akasztófát is öt perc után, de ők bizony a nejjével már úgy összeszoktak, hogy igen nehéz lenne egymás nélkül.

Ahogy lélegzethez jutott: "Medvekultusz: A medve a nagy, óriási állat."

Erölködő, rekedt hang szólalt meg, hogy van-e itt szabad hely, tessék mondani.

Az ajtóban állt a 2. vörös arcú úr, aki azonban sokkal kövérebbnek tűnt az 1. vörös arcú úrnál, de némi egészséges földszin is vegyült vörösségébe, viszont 2 gyermekét is magával hozta, bár a nagyobbik, a leány, aki ugyanolyan kövér és piros volt, mint kisebbik, a fiu, akinek nagyobb volt a tokája, mint a leánynak, aki viszont nem akart bejönni a zsufolt fülkébe, talán tulzott szerénységből, de apja mindamellett villanásnyi idő alatt ledobta a bőrdöngjeit, ámbár utánanyult dühös arccal, valamint egy rövid, mivel kemény "te" kiáltással visszarántotta a leányt, azaz beültette 2 gyermekét a fülkébe, majd pofonnal, amilyent még soha nem kaptak, fenyegetőzve elsietett a hátramaradt bőrdöngőkért, pedig ezután az 1. vörös arcú úr megjegyzést tett a viselkedésére, éppen a fiának, aki csendesén ült a helyén, hogy pedig ő nem olyan, mint az apja, reméli, majd folytatta az utasokhoz fordulva, hogy szegény leányt mért kell ráncigálni, mivel ha kint akar maradni, hadd maradjon, miközben a 2 gyermek elégedetten rágógumizott, és pedig a fiu kihuzta és ujjárc

NAGY IMRE

csavarta a gumit, majd lerágta, nem törődve a piszkos körmei miatt fennálló bélfertőzés-veszéllyel, ahogy a leány is rágógumizott, bár ő nem huzogatta ki, amint a nyakláncát forgatta, pedig közben megérkezett az apja is, aki helyet kért a fia mellé az úr neje és a dohányzó hölgy között, mivelhogy majdcsak elférnek, sok jó ember kis helyen is elfér, ilyen sovány asszonyok között, és lábai elé helyezett egy üveg narancslét.

Egyébként: "A medve elfogásában dárdát használtak. A hó első lehullásától kezdődik az ünnep. Télen vadásszák."

Az apa figyelmeztette fiát, hogy ne mozgolódjon, mert tudja mit kap, és ne rugdosson másokat, figyeljen a lábára, egyébként a fiu kb. 5 éves volt, feszülő, kerek, hájas és piros földszínű arccal, az apa pedig bekapcsolódott a beszélgetésbe, miután megfenyítette 2 gyermekét, hogy ő soha nem dohányzott, ugyszólván, de nem is hiányzik neki, igaz, és megveregette fia hátát, vagyis a fia büszkén ismételte jelszavukat, hogy semmi cigaretta, semmi pálinka, semmi kávé, semmi bor, ámár kijavította apja, mondván, a bort azért nem kell idevenni, a bor egészséges, amivel egyetértett az úr, bár ő a sört is nagyon kedveli, amit csak helyeselni tudott az apa is, aki különben ujságot vett elő, továbbá szendvicsot, noha elosztotta igazságosan a családtagok között, bár két szendvics jutott mindenkire, a fiának még ujságot is adott, nézze a képeket és olvassa el a vastagbetűs szavakat, amikor a fiu megkérdezte, hogy ez ugye az amerikaiak marsrakétája, illetve az apa érthetően elmagyarázta, hogy ez nem marsrakéta, hanem olyan űrhajó, amit az amerikaiak lőttek fel, és vissza is tud jönni, továbbá azonban a fiu marsrakétának tartotta, dörögő percekkel szerezve a fülke közönségének. Közben azonban: "A medvekultusz a volguloknál, osztjákoknál volt. A tél után vadásszák. Az ünnep februárig tart." És: "A medve a nagy, Óriási állat."

Aztán szó esett arról is, hogy az apa nem éhezetteti 2 gyermekét, úgy tűnik eléggé, mondta az úr, hát azt tényleg nem, válaszolta az apa, pedig a fiának nyújtotta éppen a narancsított, továbbá biztatta, hogy számoljon 20-ig, azaz a fiu kézségesen számolt 5-ig, illetve elvesztette a fonalát, ám az apa szigorúan figyelmeztette, hogy ne bohóckodjon,

NAGY IMRE

jóllehet a fiuval nem lehetett birni, annak ellenére, hogy a fülke mellett elhaladt egy idős házaspár s a fülke utasai hallhatták szavaikat, miszerint, ide kell ülni, ebben a kocsi-ban van hely, de ne viccelj, ez 1. osztály, az 1. osztály-ra nem adnak jegyet nyugdíjasoknak, ide nem jöhetnek stb. Ambar fölfedezhető volt, hogy az úrnak, aki a leánytól balra ült, valamint egyre jobban szétterpeszkedett, hiába védekezett a férfi könyvjelzőolvasással, nem csupán vörös és duzzadt az orra, de lyukacsos is valamint kék erek hálózák be sűrűn, minekáltal lilás árnyalatban játszik, mégis megkérte, hogy üljön az ő helyére kis ideig, azaz ő hadd ülhesse a férfi helyére kis ideig, mert ott található a felnyitható kis asztalka, ami szükséges lenne csirkéje, uborkája, teája elfogyasztásához, mivel már ki is nyitotta bicskáját, sőt már fel is falták a csirkét, illetve vissza is ült a helyére azaz végre megérkezett, pedig könyvjelzője utolsó mondatára még pontosan emlékezik: "Az ünnepi szertartásnak az elemei azok: a jóhiszeműség, az állathús."

Egyenletesen közeledett az önkiszolgáló étteremhez.

É s m o s t	a k á r m i t
g y o r s a n.	

Egyenletesen lélegzett a levegőből.

M i v a n	h a n e m
m o n d	s e m m i t?

AUTÓBUSZVONALJEGY - mondhatná.

Vagy: FOGKEFE, LÁGY MINŐSÉGŰ FOGKEFE.

Pénzzel lép be, a pulthoz tart ő is. Lágy minőségű zsirfüst rakódik a homlokok autóbusz-szélvédő-üvegeire. Ételt és alumínium evőeszközt kap a fémtálcákon. Lágy minőségű hányinger keletkezik az asztal lapjával egy vonalban. Szemben nyitott szájjal eszik a nő. Lágy minőségű szürke arcbőrén sárgás lé nyulik a vonalakban, mutatoujjával merőlegesen.

Teves készül. A görbe kiszolgáló mosdatlan, a pohár mosdatlan, a légcsavarok használatlanok. Inkább nyitva hagyják az ajtót.

A légcsavarok felelmetesek.

Az asztalon vers írható:

A BÜZ

CSAMIZ

hozzátok.

A széken mondóka mondható:

matematika, = atika te ma tik- tematika? Tika a te mama tika!

A pénztárosnő feláll. Lehajol megmutatni hatalmas szintelen bugyiját. A fehérsárga gyapjunemű megduzzad. Csak a két széle fodrozódik, Álmodik egy konyhásnőről.

Tömör, 30 éves mellei megfeszítik a fehér köpenyt. Csak bugyit hord alatta és készségesen nyújtja a rántott húst. Rövid, szőkitett haja nem lóg a szemébe, pedig izzad egy kicsit, de azt is csak egészségesen, hogy jobban mozogjanak az izmai. A konyhaslegények néha a fenekére vernek, mivel az visszarugja a kezüket. A konyhásnőnek rekedtes, elégedetlen a hangja és jószagú, vizes a hasa. Hazamegy és rögtön kap tőle egy cuppanós puszit, sőt jól meg is szorongatja, amiért az jól megszorogatja. És mindjárt le is ülteti, hozza is a nagyfröccsöt, mert tudja, hogy megszomjazott. Aztán hozza a sült húst, kenyeret, uborkát, mert tudja, hogy megéhezett. Ő meg közben-közben megpaskolja a szoknya alatt, mert tudja, hogy szereti, hiszen azért löki el a kezét, hogy újra megpaskolja. Akkor aztán hoz megint egy nagyfröccsöt neki, egyet magának. Hát ilyenkor szoktak bemenni a szobába, mert jó széles az ágyuk, azt meg kell mondani. Ő eldöglik. az viszont megmasszírozza a hátát és jó erős tenyere van! Aztán rájön a nehézség, akkor feldönti, de az csak neveti. Meg lenet hizni a széles mellein meg a nevetésén! Még sose fáradt el ilyenkor, nem ám! Csak hozzányomja a mellét, megszorítja a combjaival, merthogy rögtön nekiesik újra. Hát így vannak ők. Télen nem is kell fűteni, olyan meleget ad az ágyban. Néha birkóznak, hiszen meglovagolja úgy, hogy majd szétesik, de sose veszekszenek, inkább az ölébe ül, persze hogy begyömöszöli a fejét a bluza alá, még megfullad egyszer.

Ő aztán sose eszik hideg vacsorát, de éhes is lesz reggelre, azt megmondhatja, meg hogy nem kellene az idegbajos vékony pipik az irodából, az hétszentség, akármilyen szagosak, vagy akármilyen biztos!

A nagy gömbölyűségére gondol, mikor valami nehezet emel, mert úgy rugóznak az izmai, hogy a zsákok átröpülnek a kocsi fölött, ő meg aláfut, aztán visszafejeli.

Almodik egy konyhásnőről. Csak a két széle fodrozódott a fehérsárga gypjüneműnek, amikor hatalmas szintelen bugyiját megmutatni lehajolt a felálló pénztárosnő.

A lány minőségű levegőt spirálba darálta a feszültség alá helyezett légsavar, a fejekkel egy vonalban. A görbe kiszolgáló egyfázisú mosogatást végzett. Elkészült a leves. Szemben rászáradt a sárgás lé a lány minőségű szürkés arc-bőr vonalaira.

A nő egy megtermékenyített petesejtet hallgatott el és készülődött.

A hányinger elmúlt.

A fémálcákat begyűjtötték. A fiatal férfi zsebkendőjével törölte le az arcát, s miután kifujta az orrát, felállt és távozott az önkiszolgáló étteremből.

Odakint esett az eső, a szél faleveleket hordott az útra, így a fiatal férfi azt gondolta, hogy:

- Kis sárga halottaim.
- Kis sárga halottaim.
- Kissárgahalottaim. Kissárgahalottaim. Kissárgahalottaim.
- Kis sárga esőkabátom, kis fehér cipőm fölött esernyőm előtttem a nőn. Kissárgahalottaim: nagypapa barna bakancsa kisikálva jól, rajtuk megy.

Ezt gondolhatta a fiatal férfi, mert a vizen faleveleket nézte, nem a járdán szétfröccsenő tenyérynai, majd lepedőnyi vakolatkockákat és a félreugráló járókelőket.

Az eső elállt. A fény járdák, tetők és orrok éleit csorbitotta ki. Gőzölgő nadrágok és autók közlekedtek a vakolatkupacokat kerülgetve. A férfi egy salakpálya bejáratánál állt meg. A vörös talajon gyerekek futottak, fejüket és jobb kezüket magasba emelve, ordítózva:

- Gyerünk! gyerünk!
- Balra!
- Gyorsabban szarházi!
- Magasabbra!
- Héjj!

- Leszállás!

A férfi csak a pálya széléről értette meg a játékot. Ezer meg ezer cserebogár berregett a levegőben. Néhányat elkaptak, cérnát csomóztak lábaikra és röptették őket. Hatosával, tizesével. Ha valamelyik megtagadta az engedelmességet, azt kivégezték. Az ünnepélyes közösségi szertartás neve:

" szétszerelés ". A röptetők ilyenkor leszállást parancsolnak, vagyis lerángatják a bogarakat és körbeállják a lázadót. A tulajdonos letépi a kemény szárnyakat, kétoldalt elhelyezi az állat mellett, szimmetrikusan.!

A függetlenített lábak a szárnyal derékszöveget zárnak be, kívül. A levágott potroh szétszerelése borotvával történik, egy vágással vágva le.!

A belső részek a potroh mögé kerülnek, a középvonalra.!

A kettévágott fejet is középen találjuk, de elől.!

A fiatal cserebogár enyhébb büntetést kap: gyufával megégetik a potroh végét, hogy összeragadjon, majd szabadon engedik. A robbantók a pálya mellett, a fűvön dolgoznak. Ujságpapíron gyufafejeket halmoznak fel, a papírt gombóccá gyúrik össze, sztaniollal beburkolják, de egy szelet papírt meghagynak gyújtózsínoknak. A játékasóval készített gödörbe temetett gombócból csak a papírszelet látszik. Az ujságpapírba csomagolt gyufafejeket burkoló sztaniolgombócot tartalmazó játékasóval készített gödörből a betemetés után kilógó papírszeletet meggyújtják. A begyújtás után egy szemtelent állítanak a robbanás közelébe, nevelési megfontolásból. A szemtelen nem fut el, mert tudja, hogy elfutás után cserebogárevés fog következni. A betonkerítésnél sorakozó farakások felé igyekezett, mert vizelnie kellett. Az első farakás mögött szerelmeskedőbe botlott. A 10-12 éves fiú éppen a négykézláb mászó lány meglepően fehér és gömbölyű fenekébe harapott. A lány kivörösödve nevetett. Nem vették észre, gyorsan továbbment.

Ahogy vizelt a farakásnak fordulva, tömör, fekete felhők jelentek meg az égen, vörös szegéllyel. Higanyszínbe fordult az ég meg a salak. A szürkésfehér fiúk világítottak a pezsegeve ereszkedő felhőben. A bogárhullák sötét lyukak a higanyos salakon. Az ég újra vakító fehér. A harapás nyomra a vörösödő Nap.

Most tűnik fel az első gép. Duzzadó ezüst pont. Halk, de mindent betöltő, mély ezüst zúgás: a fából, fűből, mellkasából jön, mintha megemelné a tájat. Az első helikopter a pályára fölött állt meg, néhány százméter magasságban. Közepes méretű, ezüstszerűre festett harci gép. Lassan ereszkedik. A zúgás dübörgésre, aztán égzengésre vált. Előbb hat sötét ponttá sűrűsödik a fehérség, ahonnan az első jött. Aztán újabb tíz születik, húsz. Ötven.

- MÁR NEM LEHET MEGSZAMOLNI ISTENEM.

Az első egészen alacsonyra ereszkedik. Kétszáz, ötszáz, ezer. A levegő kásás.

- A FÜLEM.

Csak áll, kigombolt nadrággal, lógó farokkal. Remeg a lába, a fahasábokba kapaszkodik. Kiszárad a szája.

- KÖPNI SE TUDNÉK. ISTENEM.

Az első itt van, talán ötven méterre.

- KÖPNI SE TUDNEK:

Ezüst. Négy ember nagyságú rakéta alul. A szélvédőn nem lehet belátni. Kisebb rakéták oldalt.

- DE GYÜNYÖRÜ.

Tíz méter magasságban megáll. Ereszkedik a hat másik. Rongyos az ég. Különböző típusok. Zöld és hosszukás. Sugárhajtóműves. Dupla propelleresek. Kéttörzsű. Tiszta üveg kabin. Mégse látni. Rakéták. Kétsőves gépágyúk. Géppuskák. Százszoros nap szikrázik a tiszta acélokon. Csuszlik le a fa mellett. Nem tud állni.

- LÁTNÍ AKAROM: AMIKOR : LÁTNOM KELL.

Nekitámasztja térdét a fának.

- MOST JÓ.

Az első fölé ereszkednek. Újabb tíz áll be szorosan. Legyezőalakban. Vagy parosával, V alakban, négyes sorokban és lépcsőzetesen, gomböket formálva meg össze-vissza. Ezüstösek. Feketék. Kékek, piros és narancs csikokkal meg sárga körökkel. Kék-vörösek. Barnászöldek. Ibolya és fehér sávok szürke csillagokkal, fehér-lila négyzettel. Torpedóalakúak. Heg gömb és téglalap és csonkagúla, valamint kup, hamutartó és csészeformájúak.

- A FÜLEM.

Ezer méterre is fölmennek, kevés a hely. Lassan sötétedik alattuk a pálya. De a gépek ragyognak. Kivérzik a szem, a fül. Ez a mennydörgésszakadásföldindulásorkánciklonrengésszengés.

- HA A FÜLEMBE LÖNENEK: NEM HALLANÁM.

A részleteket, a részleteket élesen látja.

- LÁTNI AKAROM: AMIKOR.

A páncéllemezek, a szögecsék és festékcsonkok derékszögei, csövek és bemélyedések. Rakéták vastagodó és hegyesedő feje piros és fekete színben, gépágyuk lyukacsos védőlemeze, sötét öble, tartószerkezetek keresztjei, gumik cikkszakkja és hullámos mintázata, kerékagyak fémosillagjai, nikkeles csavarok és antennák, szélvédők fémpántjai, géppuskák tompa színű zárszerkezete ragyogó lőszerfogsorral, olajos hevederek, páncélozott kábelek, vöröslő turbinák és mindenüvé erőt fröcskölő propellerek. Fájdalmas ragyogású üvegplexitáblák. Rettenthetetlen motorok hangja. Füstszag meg vörös-zöld-fehér-sárga-kék lámpák villogása. Mozdulatlanul lebegnek.

- ISTENEK.

Betöltik és láthatóvá teszik a teret. Kezükben az idő. Várnak.

- ISTENEK LETTEK.

Lucskosra izzadt kézzel begombolkozott, tántorogva elindult. Végül futásnak eredt. Mintha lebegett volna ő is. Nem hallott lépéseket, lihegést, nyelést. Uszott a kijárat felé a neki rendelt szűk és forró légifolyosóban. A kapu kiköpte az utcára. Érezte, tulzabálta magát, közeledik a jól megérdemelt széthasadás. Pontosabban egy áruházzal közeledik. Pontosabban az áruház bejárata közeledik. Pontosabban egy fényes üvegtáblába rohant. Az üvegcserepek elkeveredtek a vércseppekkel. A kiáltások és a csörömpölés is elkeveredtek. Feldöntött egy illatszerezes pultot. A csodálkozás keveredett az undorral. Egy elárusító-ról letépte a köpenyét, hogy lássa a melleit. A várakozással gyűlölet keveredett. Egy méterruddal védekezett, leütött két férfit. A raktárba menekült. Félelem és felszabadultság keveredtek.

Aztán kiugrott az ablakból a teraszra, onnan az utcára, az utcáról egy lépcsőházba, egy pincébe futott. Papirdobozba feküdt és lihegett. Cigaretta gyújtott. Füst és vér íze keveredett, Zsebkendővel letörölte a vért. A hasát tapogatta és cigarettázott. Köpött és eldobta a véres zsebkendőt. Rátaposott a csikkre. Betúrta az ingét. Felment a lépcsőn. Kinyitotta az ajtót. A nap még sütött. Egy autót indítottak be a közelben.